

**MISSATGE DEL SANT PARE LLEÓ XIV
PER A LA XL JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT**

23 de novembre de 2025

**«Vosaltres, que sou amb mi des del principi, també en donareu testimoni»
(Jn 15,27)**

Benvolguts joves:

Al començament d'aquest primer missatge que us envio, desitjo dir-vos primer de tot gràcies! Gràcies per l'alegria que ens heu transmès quan heu vingut a Roma per al vostre Jubileu, i gràcies també a tots els joves que s'han unit a nosaltres en la pregària des de diferents parts del món. Ha estat un esdeveniment preciós per a renovar l'entusiasme de la fe i compartir l'esperança que crema en els nostres cors! Per això, fem de tal manera que la trobada jubilar no resti un moment aïllat, sinó que marqui, per a cadascú de vosaltres, un pas endavant en la vida cristiana i un estímul fort per a perseverar en el testimoni de la fe.

Precisament aquesta dinàmica està en el centre de la propera Jornada Mundial de la Joventut, que celebrarem el diumenge de Crist Rei, el 23 de novembre, i que tindrà com a tema «*Vosaltres, que sou amb mi des del principi, també en donareu testimoni*» (Jn 15,27). Amb la força de l'Esperit Sant, com a pelegrins d'esperança, ens preparem per a convertir-nos en testimonis valents de Crist. Comencem, doncs, des d'ara, un itinerari que ens guiarà fins a l'edició internacional de la JMJ a Seül, el 2027. En aquesta perspectiva, m'agradaria aturar-me en dos aspectes del testimoni: la nostra amistat amb Jesús, que rebem de Déu com un do; i el compromís de cadascú en la societat, com a constructors de pau.

Amics, per tant testimonis

El testimoni cristià neix de l'amistat amb el Senyor, crucificat i ressuscitat per a la salvació de tothom. Aquest no s'ha de confondre amb una propaganda ideològica, sinó que és un principi veritable de transformació interior i de sensibilització social. Jesús ha volgut anomenar "amics" els deixebles, a qui va fer conèixer el Regne de Déu i els va demanar que estiguessin amb Ell per a formar la seva comunitat i enviar-los a proclamar l'Evangeli (cf. Jn 15,15.27). Per això, quan Jesús ens diu: "Sigueu testimonis", ens està assegurant que ens considera els seus amics. Només Ell sap plenament qui som i per què som aquí: joves, coneix el cor de vosaltres joves, la vostra indignació davant la discriminació i la injustícia, el vostre desig de veritat i bellesa, d'alegria i pau; amb la seva amistat us escolta, us motiva i us guia, cridant cada un a una vida nova.

La mirada de Jesús, que vol sempre i només el nostre bé, ens precedeix (cf. Mc 10,21). No ens vol com a servents, ni com "activistes" d'un partit: ens crida a estar amb Ell com a amics, perquè la nostra vida sigui renovada. I el testimoni sorgeix espontàniament de

la novetat joiosa d'aquesta amistat. És una amistat única, que ens dona la comunió amb Déu; una amistat fidel, que ens fa descobrir la nostra dignitat i la dels altres; una amistat eterna, que ni tan sols la mort pot destruir, perquè té el seu principi en el Crucificat ressuscitat.

Pensem en el missatge que ens deixa l'apòstol Joan al final del quart Evangeli: «Ell és el deixeble que dona testimoni de tot això i que ho ha escrit, i nosaltres sabem que la seva paraula és digna de fe» (Jn 21,24). Tot el relat anterior es resumeix com un "testimoni", ple de gratitud i sorpresa, per part d'un deixeble que mai no diu el seu nom, sinó que es defineix com "el deixeble que Jesús estimava". Aquest apel·latiu és el reflex d'una relació: no és el nom d'un individu, sinó el testimoni d'un vincle personal amb Crist. Això és el que realment és important per a Joan: ser deixeble del Senyor i sentir-se estimat per Ell. Entenem aleshores que el testimoni cristià és fruit de la relació de fe i amor amb Jesús, en qui trobem la salvació de la nostra vida. El que escriu l'apòstol Joan també val per a vosaltres, benivolguts joves. Crist us convida a seguir-lo i a seure al seu costat, per a escoltar el seu cor i compartir de prop la seva vida! Cadascú de vosaltres és per Ell un "deixeble estimat", i d'aquest amor neix l'alegria del testimoni.

Un altre testimoni valent de l'Evangeli és el precursor de Jesús, Joan Baptista, que va dir «testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe» (Jn 1,7). Encara gaudia d'una gran fama entre el poble, sabia bé que era només una "veu" que assenyalava el Salvador: «Mireu l'Anyell de Déu» (Jn 1,36). El seu exemple ens recorda que el testimoni veritable no té com a objectiu ocupar el centre de l'escenari, no busca seguidors que s'hi uneixin. El testimoni veritable és humil i interiorment lliure, sobretot de si mateix, és a dir, de la pretensió de ser el centre de l'atenció. Per això és lliure per escoltar, per interpretar i també per dir la veritat a tothom, fins i tot davant dels poderosos. De Joan Baptista aprenem que el testimoni cristià no és un anunci de nosaltres mateixos i no celebra les nostres capacitats espirituals, intel·lectuals o morals. El testimoni veritable és reconèixer i mostrar Jesús, l'únic que ens salva, quan Ell es manifesta. Joan el va reconèixer entre els pecadors, immers en la humanitat comuna. Per això el papa Francesc va insistir tant en això: si no sortim de nosaltres mateixos i de les nostres zones de confort, si no sortim a l'encontre dels pobres i d'aquells que se senten exclosos del Regne de Déu, no ens trobem amb Crist ni donem testimoni d'Ell. Perdem l'alegria dolça de ser evangelitzats i d'evangelitzar.

Estimats, us convido a cada un de vosaltres a seguir buscant els amics i els testimonis de Jesús a la Bíblia. En llegir els Evangelis, us adonareu que tots ells van trobar en la relació viva amb Crist el veritable sentit de la vida. De fet, les nostres preguntes més profundes no són escoltades ni troben resposta en el desplaçament infinit de la pantalla del mòbil, que capta l'atenció deixant la ment fatigada i el cor buit. No ens porten lluny si les mantenim tancades en nosaltres mateixos o en cercles massa reduïts. La realització dels nostres desitjos autèntics passa sempre per sortir de nosaltres mateixos.

Testimonis, per tant missioners

D'aquesta manera, vosaltres, joves, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, us podeu convertir en missioners de Crist en el món. Molts dels vostres companys estan exposats a la violència, forçats a usar les armes, obligats a separar-se dels seus éssers estimats, a

migrar i a fugir. Molts no tenen educació ni altres béns essencials. Tots comparteixen amb vosaltres la recerca de sentit i la inseguretat que l'acompanya, el malestar per les creixents pressions socials o laborals, la dificultat d'afrontar les crisis familiars, la dolorosa sensació de falta d'oportunitats, el remordiment pels errors comesos. Vosaltres mateixos us podeu posar al costat d'altres joves, caminar amb ells i mostrar-los que Déu, en Jesús, s'ha fet proper a cada persona. Com li agradava dir al papa Francesc: «Crist mostra que Déu és proximitat, compassió i tendresa» (Carta enc. *Dilexit nos*, 35).

És cert: no sempre és fàcil donar testimoni. Als Evangelis trobem sovint la tensió entre l'acollida i el rebuig de Jesús, «la Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la» (Jn 1,5). De manera semblant, el deixeble-testimoni experimenta en primera persona el rebuig i, a vegades, fins i tot l'oposició violenta. El Senyor no amaga aquesta dolorosa realitat: «Així com m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres» (Jn 15,20). Tanmateix, precisament això es converteix en l'ocasió per a posar en pràctica el manament més alt: «Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen» (Mt 5,44). Això és el que han fet els màrtirs des dels inicis de l'Església.

Estimats joves, aquesta no és una història que pertany només al passat. Encara avui, a molts llocs del món, els cristians i les persones de bona voluntat pateixen persecució, mentides i violència. Potser també vosaltres heu estat tocats per aquesta dolorosa experiència i potser heu estat temptats de reaccionar instintivament posant-vos al nivell dels qui us han rebutjat, adoptant actituds agressives. Recordem, tanmateix, el consell savi de sant Pau: «No et deixis vèncer pel mal. Al contrari, venç el mal fent el bé» (Rm 12,21).

Per tant, no us deixeu desanimar: com els sants, també vosaltres esteu cridats a perseverar amb esperança, sobretot davant les dificultats i els obstacles.

La fraternitat com a vincle de pau

De l'amistat amb Crist, que és do de l'Esperit Sant en nosaltres, neix una manera de viure que comporta el caràcter de la fraternitat. Un jove que ha trobat Crist porta a tot arreu el "caliu" i el "sabor" de la fraternitat, i qualsevol que entra en contacte amb ell o amb ella se sent atret a una dimensió nova i profunda, feta de proximitat desinteressada, de compassió sincera i de tendresa fidel. L'Esperit Sant ens fa veure el proïsme amb ulls nous, en l'altre hi ha un germà, una germana!

El testimoni de la fraternitat i la pau que l'amistat amb Crist suscita en nosaltres ens allibera de la indiferència i la mandra espiritual, fent-nos superar l'aïllament i la desconfiança. A més, ens uneix els uns als altres, impulsant-nos a comprometre'ns junts, des del voluntariat fins a la caritat política, per a construir condicions noves de vida per a tothom. No seguiu a qui utilitza les paraules de la fe per a dividir; organitzeu-vos, en canvi, per a eliminar les desigualtats i reconciliar les comunitats polaritzades i oprimides. Per això, benvolguts amics, escoltem la veu de Déu en nosaltres i vencem el nostre egoisme, convertint-nos en laboriosos artesans de pau. Aleshores aquesta pau, que és do del Senyor Ressuscitat (cf. Jn 20,19), es farà visible en el món a través del testimoni comú dels qui porten el seu Esperit al cor.

Benvolguts joves, davant els patiments i les esperances del món, fixem la nostra mirada en Jesús. Mentre agonitzava a la creu, Ell va confiar la Mare de Déu com a mare a Joan, i a ella Joan com a fill. Aquest últim do d'amor és per a tot deixeble, per a tots nosaltres. Us convido, per tant, a acollir aquest sant vincle amb Maria, Mare plena d'afecte i comprensió, cultivant-lo especialment amb la pregària del rosari. Així, en cada situació de la vida, experimentarem que mai no estem sols, sinó que sempre som fills estimats, perdonats i encoratjats per Déu. De tot això, doneu-ne testimoni amb alegria!

Vaticà, 7 d'octubre de 2025, Memòria de la Benaurada Mare de Déu del Roser.

LLEÓ PP. XIV